

***Redni Občni zbor Zveze društev Slavistično društvo Slovenije
petek, 1. oktober 2010, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani***

Zveza društev Slavistično društvo Slovenije

Aškerčeva 2

1000 Ljubljana

Spoštovani člani!

Vljudno ste vabljeni na redni Občni zbor Zveze društev Slavistično društvo Slovenije, ki bo 1. oktobra 2010 ob 9.00 v predavalnici 15 Filozofske fakultete v Ljubljani (Aškerčeva 2, Ljubljana).

Dnevni red

1. Imenovanje sestave predsedstva občnega zbora, zapisnikarja ter določitev volilne komisije.
2. Obravnava predlogov za nova častna člana ZDSDS (prof. dr. Ada Vidovič Muha, prof. dr. Zoltan Jan).
3. Predsedniško poročilo.
4. Blagajniško poročilo.
5. Poročila predsednikov pokrajinskih društev in vodij sekcij.
6. Poročilo Nadzornega odbora društva.
7. Razrešnica sedanjemu vodstvu društva.
8. Razno.

Računamo na vašo polnoštevilno udeležbo!

V Ljubljani, 26. septembra 2010

Prof. dr. Irena Novak Popov,

predsednica Zveze društev Slavistično društvo Slovenije

AD 2: Nova častna člana Slavističnega društva Slovenije

Upravni odbor Slavističnega društva Slovenije je na svoji redni seji dne 2. julija 2010 sklenil predlagati Občnemu zboru, naj bosta na Slovenskem slavističnem kongresu v Ljubljani dne 1. oktobra 2010 za nova častna člana Slavističnega društva Slovenije imenovana prof. dr. Ada Vidovič Muha in prof. dr. Zoltan Jan. Predloga sta podkrepjena z utemeljitvama prof. dr. Erike Kržišnik in Andrejke Šušmelj.

Ada Vidovič Muha

Red. prof. dr. Ada Vidovič Muha je kot jezikoslovka že dlje časa opazno prepoznavna v slovenističnem jezikoslovju in tudi prek njegovih meja, v jezikoslovju sploh. Prepoznavna je tudi v javnosti, in sicer s prispevkom k slovenski kulturi, posebej jezikovni. S svojim premišljevanjem in delom v zvezi s statusom slovenskega jezika in še bolj z njegovimi eksistencialnimi in esencialnimi razsežnostmi, potrebnimi za opisovanje in razlaganje sodobnega sveta in življenja prav na vseh ravneh, dopoveduje, da globalizacija dela svet manj uni-verzalen kakor uni-formiran. Svoje delo jemlje resno in ga opravlja strastno, ali kakor je že bilo zapisano, s Krasa je v Ljubljano s seboj prinesla trdnost, ki jo na tem delu Slovenije utrjuje burja, in nekaj pregovorne kraške trme, ki človeku še kako prav pride.

Svoje jezikoslovne učitelje in vzornike je v skladu s samo seboj našla med pomembnimi predstavniki strukturalističnega jezikoslovja, zlasti praške šole. Navdušenost nad njo je iz Prage prinesla v kolektiv leksikološke sekcije Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša in v svoje delo pri *Slovarju slovenskega knjižnega jezika* – je soavtorica in sourednica prvih treh knjig (1970, 1975, 1979). Tako strokovno, jezikoslovno, kakor službeno ni ostala samo pri tem, čeprav ne enega ne drugega nikoli ni zares zapustila: skupaj s češkim strukturalizmom se je razvijala dalje v smeri funkcijskega jezikoslovja, in ko se je konec 70. let od dela pri slovarju in na Inštitutu preselila v – njenemu človeškemu bistvu kljub vsemu bolj prilegajoči se – pedagoško-znanstveni slovenistični strokovni prostor na Filozofski fakulteti, je s seboj prinesla svojo usmerjenost v leksikologijo, ki je doslej, kljub novim področjem jezikoslovja, ki jih obiskuje, ni zares zapustila. V teh okvirih sta tudi njeno magistrsko in doktorsko delo, prvo *Pomen pridevniške besede in njena skladijska zveza* (1977), drugo *Zloženke v slovenskem knjižnem jeziku* (1983). Zanimivo je, da je v svoji prvi monografiji *Slovensko skladijsko besedotvorje ob primerih zloženek* leta 1988 objavila – predelano in problemsko seveda razširjeno – temo zadnje, medtem ko se je k prvi vrnila šele leta 2000 z delom *Slovensko leksikalno pomenoslovje*, v katerem je podana na Slovenskem doslej najbolj celovito izdelana teorija semantike. Zdi se, da je v luči te primerjave najbolj nazorno viden njen strokovni in raziskovalni razvoj v vmesnih triindvajsetih letih.

Ada Vidovič Muha je poleg tega tudi avtorica nad sto strokovnih in znanstvenih člankov in razprav. Pomemben je njen prispevek k delu Centra za slovenščino kot drugi/tuji jezik – kot predsednica programa Slovenščina na tujih univerzah je močno razširila prisotnost slovenistike na univerzah po svetu – in sploh k delu Oddelka za slovenistiko – po osamosvojitvi iz Oddelka za slovanske jezike in književnosti je bila v štud. letih 2002/03 in 2003/04 njegova prva predstojnica. In ne nazadnje je pomembno tudi dejstvo, da za razvoj slovenističnega in drugega jezikoslovja od leta 1997 skrbi kot glavna urednica za jezikoslovje pri *Slavistični reviji*, katere izdajatelj je ravno Slavistično društvo Slovenije.

Red. prof. dr. Erika Kržišnik

Ljubljana, junij 2008

Zoltan Jan

Foto: Matjaž Zaplotnik

Izr. prof. dr. Zoltan Jan, državni svetnik, zgladno povezuje različna delovna področja. Njegovo prizadevanje, dosežki in uspehi so v čast slovenistični stroki, poklicu učitelja in Slavističnega društva Slovenije.

Rodil se je 11. novembra 1947 v Novi Gorici, kjer živi. Po maturi na novogoriški gimnaziji je diplomiral na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer je tudi doktoriral s tezo *Recepcija slovenske književnosti pri Italijanih*. Med študijem je dvakrat prejel Prešernovo nagrado za študente. Najprej je bil asistent na Filozofski fakulteti v Zadru, za tem ravnatelj knjižnice v Novi Gorici, nato četrto stoletja profesor na Tehniškem šolskem centru v Novi Gorici (1995 je dosegel naziv profesor svetnik) in istočasno (od 1980) zunanji sodelavec filozofske fakultete v Trstu. Sedaj opravlja to delo kot na Filozofski fakulteti v Ljubljani zaposlen lektor na neslovenski univerzi.

Dve mandatni obdobji (1996–2000) je bil predsednik Slavističnega društva Slovenije. Pripravil in vodil je več strokovnih seminarjev, vrsto nacionalnih in mednarodnih znanstvenih sestankov ter uredil zbornike prispevkov, med katerimi izstopajo štiri slovenski nacionalni kongresi in štirikrat izvedeni Škrabčevi dnevi. Z referati je nastopil na strokovnih posvetovanjih Slavističnega društva Slovenije in mednarodnih znanstvenih sestankih. Štirikrat je bil tudi eden izmed vodij Vseslovenskega tekmovanja v znanju materinščine za Cankarjevo priznanje, ki se ga je vsako leto udeležilo domala 10.000 osnovnošolcev ter dijakov in učencev srednjih šol.

Kot vodja ekspertne skupine je leta 2002 pripravil (verificiran in javno priznan) program dodiplomskega univerzitetnega študija slovenskega jezika in književnosti. Večkrat je bil mentor študentom na dodiplomskem in podiplomskem študiju na domačih in tujih univerzah. Od 1990 je član komisije za pospeševanje slovenščine na tujih univerzah na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Občasno sodeluje v različnih delovnih telesih ministrstev za šolstvo in znanost ter drugih organih.

Od 1989 do 1993 je opravljal vodilne funkcije v šolskih sindikatih, leta 1991, ko so potekali zaostreni boji in stavke, pa je bil tudi predsednik Sindikata vzgoje, izobraževanja in znanosti. Leta 1993 je bil prvič, leta 2007 pa četrtič izvoljen za člana Državnega sveta Republike Slovenije kot predstavnik interesov vzgoje in izobraževanja (državni svetnik z najdaljšim stažem). Tri mandate je predsedoval komisiji državnega sveta za družbene dejavnosti, ki je matično delovno telo za področje vzgoje in izobraževanja, visokega šolstva, znanosti, kulture, zdravstva in sociale, četrti mandat pa je predsednik komisije za znanost, kulturo, šolstvo in

šport, dva mandata je poleg tega tudi član komisije za mednarodne odnose. Kot državni svetnik je pripravil zakonske predloge za področje psihološke dejavnosti, o slovenskem jeziku kot uradnem jeziku RS ter sodeloval pri različnih drugih zakonskih pobudah in predlogih za obvezno interpretacijo posameznih zakonskih določil. Uspešno je zagovarjal predloge za odložilne vete. Pripravil, vodil ali sodeloval je pri vrsti javnih predstavitev mnenj in posvetih s civilno družbo, uredil vrsto publikacij državnega sveta, bil član različnih mednarodnih delegacij in sodeloval pri drugih aktivnostih Državnega sveta.

Njegova osebna bibliografija obsega okrog 500 enot. Objavil je vrsto razprav, recenzij in monografij s področja literarne zgodovine, pa tudi člankov o bibliotekarstvu, učiteljskem poklicu, metodiki pouka slovenščine in odmevih slovenske književnosti v Italiji ter različnih literarnozgodovinskih vprašanjih. Štiriindvajset let je sourejal revijo *Primorska srečanja*. Pod njegovim vodstvom je bila revija osrednje strokovno-kulturno občilo zahodne Slovenije, vanj je vtikal poznavanje prostora, spoštovanje in sodelovanje z avtorji.

Članom Slavističnega društva Nova Gorica dr. Zoltan Jan ni samo zgleden strokovnjak, temveč tudi dostopen tovariš pri delu, vedno pripravljen na sodelovanje in pomoč pri reševanju različnih strokovnih in stanovskih vprašanj. Tudi ko je dobil vidnejše funkcije na univerzi in v Državnem zboru, je bil vedno pripravljen svetovati in sodelovati pri delu SD Nova Gorica, kar je bilo zaradi njegovega poznavanja razmer izjemno koristno. Vse njegovo delo je prežeto s strokovnostjo, odločnostjo in izjemno delavnostjo, občutimo pa tudi posebno spoštovanje in razumevanje poklica, v katerem prevladujejo ženske.

Andrejka Šušmelj v imenu Slavističnega društva Nova Gorica

Solkan, april 2008